LATVIEŠU VĒSTNESIS

LATVIAN NEWS BULLETIN

Redakcija-Editorial Office: Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b)

Iznāk divi reizes nedēļā — Published twice a week.

Nr. 35 (37) Authorized by Military Government and UNRRA Dillingenā, trešdien, 1946. g. 8. maijā

Aleksandrs Balodis

Kādai vajadzētu būt mūsu nostājai?

II

„Kvislings" politiskā valodā kļuvis par jēdzienu. Ar to apzīmē zināmu cilvēku tipu, kas izteikts kā savas tautas nodevējs hitlerismam. Līdztekus šim vārdam tādā pašā būtiskā nozīmē arī jau jēdziena tiesībās lieto vārdu „kollaborants." Starpība starp šiem vārdiem tāda, ka par „kvislingiem" apzīmē hitleriskās aktīvitātes cittautiešus, t. i. nevāciešus, kas ieņēmuši vaditājus posteņus, bet par „kollaborantiem" tos citu tautību piederīgos, kas bijuši hitlerisma līdzdalībnieki — izrīkotāji un izpildītāji.

Kur un kā šādos apstākļos varētu būt radušies un izteikušies latviešu „kvislingi" un kollaboranti, kā tos tagad pazīt, atmaskot un kā no tiem norobežoties? Vispirms jāatzīst, ka „kvislingu" paraštajā nozīmē mums gandrīz nevarētu būt. Ja mēs par tautas nodevējiem ieskaitītu visus tos, kas okupācijas laikā strādāja vācu pasākumos, uzņēmumos un iestādēs, tad mums būtu jātiesā visi latvieši, kas vispār palikuši dzīvi. Jo kas gan toreiz bija vācu pasākums, uzņēmums vai iestāde? — Visa Latvija! Visa mūsu zeme, ar visu kustamo un nekustamo mantu, ar visu dzīvo un nedzīvo inventāru! — Tad mums pie tiesas būtu jādzen arī vistas, kas dēja hitleriešiem olas, govis, kas deva viņiem pienu, zirgi, kas vilka arkļus utt., utt., jo latviešiem tajā laikā nekas nepiederēja un nedrīkstēja citādi būt, jo visi latvieši bija hitlerisma vergi.

Norvēģijā, Dānijā, Holandē, Beļģijā un Francijā tas bija citādi. Tur bija tikai viena fronte, viens ienaidnieks un bija arī aizmugure. Šo zemju laudis varēja bēgt pie Sabiedrotiem un stāties karotāju rindās. Šo zemju okupācija nebija arī tik „bieza" kā pie mums, kur uz katru latvieti bija gandrīz viens vācietis. Tur varēja elpot un cīnīties pretim, bet mums tādu iespēju nebija, jo mums nebija nekādas aizmugures. Visapkārt tikai nāve. Mēs varējām stāties tikai pie tās sienas, pie kuŗas vēlāk nošauj, mēs varējām iet tikai pie tām sastatnēm, pie kuŗām vēlāk pakaŗ. Ja mēs par kaut ko cīnījāmies, tad tikai par to, lai neiznīcinātu tās karātavas, kuŗās mūs kārs vēlāk, un lai pie mums nepienāktu tās, kuŗās mus pakārtu tūlīt bez vilcināšanās, tiklīdz šīs karātavas būs pievestas.

Vārdam ir spēks, ja aiz tās stāv patiesība. Mēs būtu nepatiesi, ja gribētu apgalvot, ka hitlerisma kalpu un līdzskrējēju latviešu vidū nemaz nebija. Tādi tomēr bija, kaut arī ne tādā nozīmē kā citās okupētās zemēs, ja arī ne tajā nozīmē, ko tagad šajās zemēs apzīmē par „kvislingiem" un kollaborantiem. Latviešu „hitleriešu" identificēšanai nekādā ziņā nevaram lietot tādu pieeju, kādu pieņemts lietot Francijā, Norvēģijā, Dānijā vai Holandē. Šo zemju cilvēkiem draudēja tikai vienas, „lēnās" karātavas un pie tam ne tik drausmīgā pakāpē kā pie mums. Ja šo zemju laudis strādāja iestādēs, kuŗas saucās par hitleriskām, ja viņi ieģērba sevi hitlerisma uniformā, ņēma rokās ieročus un nekafoja ar tiem pret hitlerismu, tad tam ir pavisam cita nozīme un cits vērtējums.

Mūsu gadījumā pašreizējos trimdas apstākļos pat no mūsu pašu vidus pašlaik neviens nevar būt kompetents izlemt jautājumu, kuŗš latvietis, kas strādājis kādā okupācijas iestādē, darbojies tur kā hitlerisma kalps un kuŗš kā hitlerisma slepens apkaŗotājs. Pieejot pie šī jautājuma noskaidrošanas ar sabiedroto metodēm, kas izstrādājušās, vadoties no apstākļiem okupētās rietumu valstīs, varētu notikt liela netaisnība. Ciest dabūtu daudz nevainīgu cilvēku un no atbildības izbēgtu daudzi patiesi vainīgie. Jo, neraugoties uz gandrīz nepārvaramiem grūtumiem un ārkārtī-

(Beigas 3. lappusē)

Tirgošanās ap Baltijas valstīm

Šveices laikraksts „Basler Nachrichten" 8. aprīlī ar šādu virsrakstu sniedza Reutera aģenturas ziņojumu no Vašingtonas. Tanī bija teikts: — Vašingtonas diplomātiskās aprindās paskaidrots, ka 25. aprīlī sanākošo 4 lielvalstu ārlietu ministru konferencē laikam no jauna tiks izvirzīta Padomju Savienības prasība par to, lai Lielbritānija un Savienotās Valstis atzītu Baltijas valstu iekļaušanu Padomju Savienībā. Decembrī notikušajās Maskavas sarunās Bevins, Berness un Molotovs Baltijas jautājumam tikai pieskārās. Dažās Vašingtonas aprindās ieskata, ka angļu ārlietu ministrs Bevins būtu ar mieru atzīt Baltijas valstu ieklaušanu par PSRS piekāpību miera līguma slēgšanā ar Italiju. Atzīšana no Savienotām Valstīm turpretim sagādās lielākas grūtības, jo sabiedriskās domas lielākā daļa ir pret šādu soli. Pastāv domas, ka Padomju Savienība jautājumā par miera līgumu ar Italiju būtu ar mieru kļūt piekāpīgāka, ja no otras puses arī Lielbritānija un Savienotās Valstis būtu ar mieru piekāpties Baltijas valstu un Bulgārijas miera līguma jautājumā.

Elīnora Rūzvelta — cilvēku tiesību komisijas vadītāja

Ņujorkā, 1. maijā (INS). — Elīnora Rūzvelta izraudzīta par cilvēku tiesību komisijas priekšsēdi un ar to kļūst Vienoto Nāciju komisijas vadītāja, kuŗai jāīsteno visām pasaules tautām mirušā prezidenta Franklina Delano Rūzvelta izgudrotā fraze: „Četras brīvības". The Stars and Stripes

Molotovs un Berness nesaprotas Parīzes sarunās

Pārīzē, 1. maijā (INS). — ASV ārlietu ministrs Džemss F. Berness un PSRS ārlietu ministrs Vjačeslavs M. Molotovs šodien asi sastrīdējās, Bernesam pieprasot ikvienas lielvalsts okupācijas kaŗaspēka samazināšanu Austrijā līdz 15.000 kaŗavīriem, kam jābūt sākuma solim Austrijas un Italijas pilnīgai atstāšanai pirms miera līgumu parakstīšanas. Molotovs asi pārmeta Bernesam, atgādinot tam, ka pārrunas ir par Italiju un nevis par Austriju.

Bernesa solis Italijas un Austrijas jautājuma apvienošanā līdz ar mēģinājumu panākt ministru vienošanos principā par abiem jautājumiem ir izskaidrojams ar viņa noteikto apņemību piespiest konferenci radikāli izšķirt galvenās problēmas un panākt pietiekamī drošus rezultātus vispārējam nokārtojumam, lai tā dotu iespēju miera konferences visdrīzākai sanākšanai.

Molotovs jo aši nobremzējis Bernesu, jo viņš jau iepriekš iebildis pret komisijas radīšanu, kuŗai būtu jāuzmana miera noteikumu pildīšana no Italijas valdības puses, jo īpaši sakarā ar militāro atbruņošanos, reparācijām un restitūcijām.

Lai arī kavēts savos pirmajo mēģinājumos noteikti pāriet uz principiālāku jautājumu pārrunām un izvadīt sanāksmes no strupceļiem, Berness, kā ziņo, neatlaidīsies un pastāvēs savos viedokļos par spīti Padomijas ārlietu ministra pieaugošai opozicijai iepretim Savienoto Valstu un Anglijas pamatnostājai.

Krievijas nostājas pēkšņo nocietināšanos diplomātiskās aprindās izskaidro ar Maskavas bažām par to, ka kompromiss vai nu Italijas vai arī Austrijas jautājumā Rietumu Sabiedrotiem sagādātu ķīli Balkānos, kas eventuāli varētu pārraut „dzelzs aizkaru" un atvērtu Donavas valstis rietumu ietekmei uz krievu interešu rēķina.

— „AP" 30. apr. ziņoja, ka ASV ārlietu ministrs Berness ierosinājis 4 lielvalstu savstarpējās palīdzības paktu uz 25 gadiem, lai nodrošinātu Vācijas demilitārizāciju un Eiropas drošību. Ierosinātajā līgumā ar Angliju, Krieviju un Franciju Savienotās Valstis apņemas piedalīties Eiropas drošības sargāšanā ar amerikāņu bruņotiem spēkiem vismaz uz 25 gadiem pēc Vācijas militārās okupācijas izbeigšanas. Līdzīgu līgumu attiecībā uz Japānu Berness esot uzņemtis slēgšanai ar Kīnu, Krieviju un Angliju, izslēdzot Franciju, jo tā neesot tik tieši ieinteresēta Niponas imperijas sakāvē.

No autoritātīva avota informē, ka 30. apr. Parīzi atstājot 10 vīru izmeklēšanas komisija, kas uz vietas pārbaudīs Francijas-Italijas robežu stāvokli. Komisiju sastāda 3 amerikāņi, 3 angļi, 2 krievi un 2 franči.

Par 4 lielvalstu 25 gadu savstarpējās palīdzības līgumu Berness izteicies, ka viņš to piedāvājis Maskavai, Londonai un Parīzei jau februārī pēc tam, kad viņš šo jautājumu pag. Ziemsvētkos bija pārrunājis ar ģenerālisimu Stalinu Maskavā. Stalins un citi Eiropas valstsvīri bija izteikuši bažas, ka Savienotās Valstis atstās Eiropu, kā tās to bija darījušas pēc pirmā pasaules kaŗa, un vairs nepiedalīsies pasaules jautājumu kārtošanā. Berness tagad norāda, ka viņš jau pag. septembrī ārlietu ministru padomei Londonā sacījis, ka Savienotās Valstis ir apņēmušās gādāt par to, lai neatkārtotos pēc pirmā kaŗa radusies situācija. The Stars and Stripes

Staļins sola mieru

Maija dienu Maskavā iezīmēja milzu militārā parāde. Maskavas ielas bija pārpilnas karogiem un kilometriem gaŗām tanku, motorizētu lielgabalu, visjaunāko tipu dižgabalu un citu smago ieroču kolonnām. Ģenerālisims Josifs Staļins, stāvot savā parastajā vietā virs Ļeņina kapa Sarkanā laukumā, pieņēma parādi, kuŗā piedalījās gandrīz miljons cilvēku. Maskavas radiofons un laikraksti visu dienu atkārtoja Staļina īpašo pavēli, ar kuŗu Padomju Savienība apņemas piekopt miera un drošības politiku. Budapeštā, ko rotāja sarkani karogi, kreisā spārna pārstāvji pieprasīja komūnistu un sociāldemokratu partijas apvienošanu. Berlīnē padomieši noorganizēja grandiozu parādi slavenajā „Unter den Linden". Amerikāņu iestādes berliniešiem no ASV joslas atļāva doties uz svinību vietu krievu joslā, bet paziņoja, ka nav atļautas nekādas demonstrācijas vai politiskas dabas mītiņi sakarā ar komūnistu svētkiem. Berlīnes policistiem dots rīkojums aizliegt jebkādu plakātu izkāršanu, kuŗos būtu aicinājums komūnistu un sociāldemokratu partijas apvienošanai, jo šis jautājums aizvien vēl nav izšķirts 4 lielvalstu Berlīnes komandantūrā. Austrijas sociālisti un komūnisti soloja raibajā parādē pa Vīnes ielām. Komūnistu atbalstītie polu strādnieki kopā ar savu ciešāko sabiedroto — polu sociālistu partiju rīkoja demonstrācijas Polijas galvenajās pilsētās, gājienu dalībniekiem nesot tūkstošiem sarkano plakātu ar uzbrukumiem polu zemnieku partijai. — Romā 1. maiju ievadīja fašisti, uz 3 minūtēm sagrābjot savā varā Italijas monopolradiofonu, metot bumbas un terrorizējot iedzīvotājus ar šaudīšanu no ložmetējiem. 5 vīri melnās maskās, bruņojušies pistolēm un rokas granātām, pārņēma savā varā Italijas vienīgā radiofona galveno raidītāju un 3 minūtes no vietas spēlēja fašistu himnas, slavēja Benito Musolīni un pārraidīja fašistu propagandu, saucot: „Duče ir ar mums. Mūsu ideja neuzvarama". 7 minūtes pirms motorizētās policijas ierašanās bandīti steigā atstāja raidītāja telpas, pametot plates, rokas granātas un fašistu skrejlapas. Drīz pēc šī raidījuma 3 bumbas nodarīja postījumus komūnistu partijas galvenajam štābam un tuvējai laikraksta „Unita Avanti" spiestuvei. Pēc tam bandīti apbraukāja pilsētu, šaujot no ložmetējiem un izdalot pretkomūnistu skrejlapas. Cietušo tomēr neesot bijis. Vatikāna laikraksts „Osservatore Romano" asi kritizē fašistu jauniešus, kas 2 Romas baznīcās traucējuši dievkalpojumus ar „leģiona lūgšnu" par Musolīni. — Sāras pretvācu kustības vadītājs Fēlikss Hanaus izteicies, ka Sāra, viena no Ādolfa Hitlera bieži atkārtotajām „pēdējām territoriālām prasībām", tagad tik pārliecinoši ir par Franciju, cik tā Tautu Savienības 1935. g. plebiscīta laikā bija noskaņota par Vāciju. Gandrīz visas tās pilsētas ir sagrautas, ogļraktuves strādā tikai pusi darba laika un pārtika ir visgalvenākā problēma, kādēļ pāri par 90 proc. Sāras iedzīvotāju pieprasa nekavējošu saimniecisku un financiālu iekļaušanu franču iespaida joslā un muitas unijas noslēgšanu ar Franciju. Sāras iedzīvotāju vairākums ir pret autonomiju un pret Vienoto Nāciju mandātu. — Francijas komūnistu partijas ģenerālsekretārs Moriss Torezs Nicā teiktajā priekšvēlēšanu runā pieprasīja Francijai reparācijas no Vācijas un Italijas un atkārtoja Francijas prasības pēc Rūras politiskas un saimnieciskas internacionālizēšanas, pēc Reinzemes ilgas okupācijas un pēc Sāras ogļu raktuvju piešķiršanas Francijai. — UNO Drošības padomes ieceltā apakškomitēja, kuŗā ietelp Austrālijas, Polijas, Francijas, Ķīnas un Brazilijas pārstāvji, sākusi noskaidrot, vai Franko Madrides valdība sevī slēpj cēloņus trešajam pasaules kaŗam. Apakškomitejai savs atzinums jāsniedz ne vēlāk par 31. maiju. - Angļu-amerikāņu noskaidrošanas komiteja Palestīnas jautājumā publicējusi savu ziņojumu, kuŗā nostājas pret Palestīnas pārvēršanu par arabu vai žīdu valsti, deklarē, ka „visai pasaulei jānes atbildība" par fašistu vajāšanas izcietušo žīdu emigrācijas vajadzībām un pieprasa nekavējošu atļauju izsniegšanu 100.000 vajāšanas upuŗu — žīdu iecelošanai Palestīnā. Komitejas 10 ieteikumos, starp citu, teikts: Anglijai un Savienotām Valstīm līdz ar citām valstīm jāatrod dzīves vieta „pārvietotām personām" neatkarīgi no to ticības vai nacionālitātes. Komiteja norāda, ka pēc nacistu un fašistu vajāšanām dzīvajos palikušo žīdu skaits tālu pārsniedz 100.000 un ka Vācijā un Austrijā vien to ir vairāk par šo skaitu. Ziņojot, ka viņu lielākā daļa aizvien vēl dzīvo nometnēs, komiteja saka: „viņu un Eiropas interesēs šādi centri ir jāslēdz un viņu dzīve nometnēs jāizbeidz." Konstatējumā pie angļu-amerikāņu ziņojuma par Palestīnu prezidents Trumens 1. maijā izsakās, ka „šo nelaimīgo cilvēku pārvietošana jāveic ar vislielāko skubu." — ASV lauksaimniecības ministrija pareģo, ka Eiropai būs vajadzīgi vismaz 5 gadi, lai pārtikas ražošanā tā sasniegtu priekškaŗa līmeni. — Frankfurtā pie Mainas ieradies pirmais vilciens ar amerikāņu kaŗavīru ģimenes locekļiem, kas ar tvajkoni atbraukuši Brēmerhāfenā. Citi vilcieni noveda amerikāņu sievas un bērnus uz Berlīni un Vīni.

The Stars and Stripes

12. maijā ģimenes diena

LCK ģimenes dienas svinību rīcības komiteja aicina maija otrā svētdienā — 12. maijā visās nometnēs sarīkot ģimenes dienas svinības ar mātes godināšanu. Dienas ieskaņai 11. maijā visās skolās rīkojami svinīgi akti ar piemērotiem referātiem. Vakarā nometnēs, kur notiek svētbrīži, tie veltījami ģimenei. Gimenes diena ievadāma ar svinīgiem dievkalpojumiem, rīkojami svinīgi akti ar referātiem un koncertiem. Sarīkojumi veidojami tā, lai šī diena izvērstos par mūsu nacionālās apziņas un tās pirmavota — ģimenes cildinājuma dienu. Daudzbērnu ģimenēm ieteicams pasniegt veltes, bet tur, kur ģimenes ir bez apgādnieka, radāma tautiešu atsaucība un trimdas krusttēvu institūts.

Izcili panākumi

28. aprīlī latviešu nometnē Lauingenā pie Donavas atklātā latviešu darbu skate guvusi ļoti labus panākumus. Skati apmeklējuši nevien pašu mājas iemītnieki un tautieši no Augsburgas, Kleinkēcas, Nērdlingenas, Donauvērtas, Eslingenas u. c., bet arī lietuvieši, igauņi un poļi no Dillingenas nometnes. Atkārtoti nometni apmeklējuši un ar izstādītiem darbiem iepazinušies UNRRA's vadītāji darbinieki. Cītīgi skates apmeklētāji ir arī apkārtējie vācu tautības iedzīvotāji. Atsevišķās dienās skates apmeklētāju skaits pārsniedz 500 personu.

A. A.

Eiropiešiem noliegta amerikāņu kaŗavīru tērpu valkāšana

Heidelbergā, 29. aprīlī. — 3. armijas galvenais štābs paziņoja, ka okupētās joslas lielākā daļā 1. maijā sākas kampaņa, kuŗas nolūks ir sodīt vācu civiliedzīvotājus un pārvietotās personas par amerikāņu kaŗavīru tērpu neatļautu valkāšanu. Bavārijā šī kampaņa sāksies 10. maijā. Pavēlēts pamatīgi pārbaudīt visus eiropiešus, kas valkā amerikāņu kaŗavīru tērpus un pārkāpējus apcietināt. Paskaidrots, ka amerikāņu joslā ir vairāki tūkstoši vāciešu un pārvietoto personu, kas pēdējā laikā ir valkājuši amerikāņu armijas tērpus. Daudzi viņu noziegumi piedēvēti amerikāņiem. 1000 poļu kareivjiem, kuŗus nodarbina par civilsargiem un kam izsniegti tērpi, pēdējie būs jānokrāso zilā krāsā un jānoņem tiem visas amerikāņu zīmotnes. Vācu civiliedzīvotājiem un atbrīvotiem kaŗagūstekņiem aizliegta jebkāda veida formas tērpu valkāšana, atskaitot pārkrāsotus un pārveidotus vācu „Wehrmacht" tērpus.

Heidelbergā, 1. maijā. — 3. armijas galvenais štābs šodien paziņoja, ka, pēc armijas noteikumiem, visām pārvietotām personām, kuŗām ir tiesības atrasties ASV armijas dienestā par civīliem sargiem, ir jāvalkā zili krāsotas virsdrēbes. Krāsošanas iespēju trūkums kavējis šo noteikumu pilnīgu ievērošanu. Vācu civiliedzīvotājiem un atbrīvotiem kaŗagūstekņiem ir aizliegta jebkuŗa tērpa piederuma valkāšana, kas ir zilā vai amerikāņu kaŗavīru tērpu krāsā.

The Stars and Stripes

ASV ārzemnieku leģions vienkārši neeksistē

Frankfurtā, 1. maijā. — ASV bruņoto spēku virspavēlniecība Eiropā norāda, ka kaut kāds amerikāņu „ārzemnieku leģions" neeksistē, nedz arī tāds ir paredzēts. Šis norādījums seko daudziem pieprasījumiem ASV bruņoto spēku virspavēlniecībai Eiropā no dažādiem Eiropas valstu pavalstniekiem, kas saklausījušies baumas par šādas organizācijas pastāvēšanu vai paredzēšanu un par to, ka ar iestāšanos tanī varot klūt par amerikāņu pavalstnieku. „Šādām baumām īstenībā nav absolūti nekāda pamata", pasvītro ASV bruņoto spēku virspavēlniecība Eiropā. The Stars and Stripes, May 2, 1946

Svešas zemes smiltājā

No Beļģijas uz Vāciju 19. martā **uz Eikelbornas rezerves slimnīcu pārvietoja 158 slimus tautiešus. No viņu vidus no 19. marta līdz 22. aprīlim,** brīvību **nesagaidījuši, aizsaulē aizgāja Edgars Melders, dz. 26. 14. 2. Naukšēnu pag., Edvīns Klaviņš,** dz. 25. 1. 1. Madonas apr., **Hermanis Biriņš,** dz. 10. 25. 10. Valmierā, **Žanis Sprogis,** dz. 07. 5. 1. Liepājas apr., **Arvids Bērziņš,** dz. 11. 28. 8. Liezerē, **Pēteris Grocholskis,** dz. 07. 10. 12. Ludzā, **Edgars Skomba,** dz. 04. 6. 12. Rīgā, **Jānis Eglītis,** dz. 10. 25. 5. Madonas apr., un **Pēteris Ungurs,** 26. 21. 4. Madonas apr. Visi viņi guldīti Eikelbornas kapos, savu līdzgaitnieku izvadīti. Apbedīšanā piedalījās arī tautieši no apkārtējām latviešu nometnēm. — **O. Neimanis,** Res.-Laz., Haus E, Eickelborn über Lippstadt.

Chronika

Latviešu centrālā kartotēka Hanavā, raksta Hanavas nometnē iznākošā „Tēvzeme", uzsākusi informācijas dienestu un izsniedz izziņas gan uz vietas, gan arī atbildot uz pieprasījumiem ar rakstu. Kartotēkas organizācijas darbs vēl nav nobeigts, tomēr kartotēkas rīcībā ir jau ap 110.000 apzinātu latviešu adreses. Vispilnīgāk apzināti ir latviešu bijušie kafavīri, bet civīlistu saraksti vēl nav pilnīgi, jo visas latviešu nometnes tos vēl nav iesūtījušas. Centrālās kartotēkas vadība lūdz nometnes ar iedzīvotāju saraksta iesutīšanu nekavēties un regulāri ziņot arī par visām pārmaiņām. Pieprasījumiem pēc izziņām jāpievieno 20 feniņu par katru meklējamo personu. Šī samaksa par izziņām pārvedama vai nu pa pastu vai arī piesūtāma pastmarkās. Ja izziņas pieprasa ar nometnes komitejas vidutājību, tad pēdējā iekasē no pieprasītājiem 20 feniņu par meklējamo personu un centrālai kartotēkai nodod 50 proc. no iekasētās summas. Kartotēkas adrese: Latvian Camp, Lamboystr., Hanau/Main (16). — Mērbekā iznācis literatūras un mākslas mēnešraksts „The New World" 1. numurs. Redaktori — prof. A. Švābe, prof P. Kundziņš un J. Poruks, izdevējs H. Skrastiņš. (— s.). — Pēc tam, kad 3. aprilī ar Militārās valdības rīkojumu „Lībekas Vēstnesis" pārtrauca iznākšanu, turienes latviešu plašā kolonija palika bez informācijas. Tagad ar 23. aprīli Lībekā sākušas iznākt latviešu nometnu ziņas „UNRRA 801"; izdevējs — J. Grīnups, galv. redaktors — „Lībekas Vēstneša" bij. izdevējs un galvenais redaktors Jūlijs Vaivars. Jaunais laikraksts iznāk katru dienu, aptver divi lapaspuses un maksā 25 feniņus. Redakcijas adrese: Johannisstr. 46, Lübeck (24); laikraksta izdali kārto „Rīgas" nometne Lībekā (— s.). — Mērcefelda, 7 km no Nirnbergas, izveidojusies jauna baltu nometne, kufā ietilpināti līdzšinējie Groshabersdorfas, Fīrtas, Štreitbergas un Erlangenas nometņu iemītnieki — kopskaitā pāri par 2000. Mitekļiem ierādītas saplākšņu barakas, kufās nesen mituši vācu karagūstekņi. Apkārtne ļoti smilšaina un nometnes pārkārtošanai trūkst materiālu. Trūkst arī elektrisko spuldžu. Nesen nometnē ieradās amerikāņu plkv. Martini un aicināja pieteikties apsardzības vienībā, kufā paredzēts 100 igauņu un 100 latviešu. Šīs vienības dalībniekiem solīta atsevišķa nometne un amerikāņu ietērps. Uzdevums — armijas mantu apsargāšana. Vienības būs stingra disciplīna, to vecākos un viņu palīgus baltieši varēs izraudzīt no sava vidus (J. Grīslis). — Brīvmākslinieks Rūdolfs Kripe no pagājušā gada oktobra darbojas par orķestra instruktoru Čepingā un, Kolsvā, Zviedrijā. Kopš februāra viņš Čepingā ievēlēts par 1. diriģentu. — Savienotās Valstīs, Brentrijas pilsētā darbojas bēgļu palīdzības organizācija „A movement to help Latvian refugees in all parts of the world — Liesma", kufas aktīvākais darbinieks ir baptistu mācītājs Osvalds Blūmītis. Pieprasījumi pēc palīdzības adresējami: Rev. Oswald A. Blūmītis, 58 Parkside Ave, Braintree, Mass., U.S.A. — Angļu militārā misija Dānijā izdevusi paskaidrojumu visiem lietuviešiem, latviešiem un igauņiem Dānijas bēgļu nometnēs. Paskaidrojumā teikts, ka katra persona no pieminētām zemēm, kas vēlas repatriēties uz savu dzimteni, dabūs tam nepieciešamos atvieglojumus. Katra persona no pieminētām zemēm, kas nevēlas repatriēties, dabūs atļauju palikt Dānijā kādā civilbēgļu nometnē tik ilgi, kamēr sabiedroto militārai pārvaldei radīsies iespēja to pārvest uz kādu citu zemi. Līdzīga satura paskaidrojumi esot publicēti arī Holandē un Beļģijā („Latvju Ziņas" Stokholmā). — Lērtes baltu nometni šinīs dienās apmeklēja brigādes ģenerālis Maršals (Marshall), kas interesējās par nometnes iemītnieku apgādi un dzīves apstākļiem. Generālis interesējās arī, cik nometnē uzņemti no gūsta atbrīvotie kafavīri un cik tos vēl varētu uzņemt. Nesen nometnē notika latviešu mākslinieku gleznu, kokgriezumu un grafikas skate, kufu apmeklēja arī angļu kafavīri un UNRRA's darbinieki (R. T.). — Bavārijas apgabala latviešu padomes 4. sesijas laikā Eichštetē notika vairāki sarīkojumi, kas liecināja par eichštetiešu rosmi kultūras laukā. Prof. Dr. P. Starcs nolasīja referātu par tematu „Latviešu sūtība pasaules tautu saimē", kas ir viņa ilgāku pētījumu rezultāts un kufā noskaidrota mūsu tautas vieta un nozīmība citu pasaules nāciju vidū. Par šo jautājumu profesors P. Starcs nodomājis lasīt veselu priekšlasījumu ciklu. Emma un Aina Kirchšteine eichstetiešus un to viesus iepriecināja ar latviešu dziesmām, bet nometnes drāmas kopa savu veiksmi rādīja Blaumaņa viencēlienā „Sestdienas vakars". Trešais sarīkojums bija veltīts baletam, ko reprezentēja K. Nunava vadītais ansamblis „Latvju balets." Bagātīgais priekšnesums (22 dejas) ar savu vieglumu un vijīgumu sajūsmināja skatītājus un to būtu vērts redzēt katrā nometnē, kur ir piemērotas skatuves iespējas (J. M.). — Augsburgas latviešu nometnu skolas mācības gadu beidza aprīļa pēdējās dienās. Kā ģimnazijā, tā pamatskolā notika svinīgi izlaidumu akti (J. Upmanis).

„Brīvās Latvijas" ciņa

Nesen pagāja 2 gadi kopš beidza iznākt vācu okupācijas laika latviešu nelegālais laikraksts „Brīvā Latvija". **Šis laikraksts paspēja izdot 14 numuru, tie iznāca periodiski ar apmēram** 2 nedēļu atstarpi un nebūs daudz tādu **vietu Latvijā, kur šis ciemiņš** nebūtu iegriezies.

Lielumlielais mūsu tautas vairākums savā nostājā nepazīst kompromisu. Tā ir mūsu tautas vērtīgākā daļa un tai nav nekā kopēja ar posta un nozieguma nesējiem hitleriešiem. Kaisli viņu sirdis un darbos arī vācu okupācijas laikā dega brīvās Latvijas tēls. Tā radās lielais uzdevums neatstāt šo materiālu tikai masā, kas bezveidīgi plešas plašumā, cela nezināma, bet, apstrādājot to, virzīt, glābt un saudzēt. Lai šo uzdevumu veiktu, izveidojās kustība, kas pasīvi pretojās tam, ko noliedza mūsu prāts, un piepildīja to, ko diktēja mūsu sirds, — Latvijas Pretestības kustība.

Svarīga nozīme jaunajā darbā bija pareizai informācijai kā atspēkojumam vācu melīm. Pretestības kustība pie tam par savu uzdevumu stādīja ne vien tikai informēt mūsu tautu, bet iespēju robežās ziņot par apstākļiem vācu okupētajā Latvijā arī uz ārzemēm. Sevišķi grūti informēt bija provinces iedzīvotājus. Tā radās doma par nelegāla laikraksta izdošanu, tā radās „Brīvā Latvija".

„Brīvā Latvija" pārstāvēja latviešu tautas tīro saprātu, ilgas un naidu pret apspiedējiem. Demokratisms ir nākamā un vienīgā mūsu valsts iekārta. Mums jāpierāda, ka, izvēloties šo valsts formu, esam sasnieguši to civilizācijas līmeni, kas stāda mūs pāri visām apslēptām diktatūrām utt. Rietumu Sabiedrotie kādreiz deva mums iespēju iegūt patstāvību. Arī šodien uz viņiem lido mūsu sapņi un ilgas. Lielajās cīņās visas mūsu simpatijas viņu pusē. Plaša Sabiedroto un neitrālo valstu informācija par stāvokli frontēs. Politiskais stāvoklis pasaulē. Vācu melu propagandas atspēkojumi un pareiza informācija par notikumiem un vāciešu nodomiem Latvijā. Latviešu pretestības kustības norādījumi. Tāda apmēram ir „Brīvās Latvijas" seja.

12—16 lapaspušu biezu **laikrakstu vienmēr pavairo** ar rotātoru **apmēram** 400 eksemplāros. To veic Rīgā dažādos dzīvokļos, pie kam piesardzības dēļ dzīvokļus maina. Pēdējiem numuriem kādā zīmogu darbnīcā jau pagatavo „galvas" zīmējumu. Ir sagatavota arī „Brīvās Latvijas" slepena iespiešana „Deutsche Zeitung im Ostland" spiestuvē, bet apcietināšanas nelāva šo nodomu realizēt. Laikrakstu saņem tikai zināmas personas, kufu uzdevums, pavairojot, dot to tālāk savā dzīves vai darba vietā. Šie laikraksta saņēmēji no pirmavota ir uzticībā pārbaudīti un vienmēr vieni un tie paši.

1943. gada vasarā LPK mēģina nodibināt sakarus ar Zviedriju. Izrādās, ka arī zviedri mēģina nodibināt informātīvus sakarus ar latviešiem. Rīgā ir ieradies zviedru profesors Eriksens iepazīties ar koksagīza audzēšanas rezultātiem Latvijā. Šim zinātniskajam darbam vācieši profesoram izdevuši iebraukšanas atļauju un tā dod Eriksenam iespēju apceļot Latviju, tikties ar LPK darbiniekiem un gūt informāciju par mūsu stāvokli. Pēc profesora atgriešanās Zviedrijā, turienes presē parādās raksts par stāvokli Baltijas valstīs. Dibinādamies uz Atlantijas chartas noteikumiem, zviedri apelē pie pasaules sirdsapziņas un prasa Baltijas tautas nepamest viņu liktenim. Šo rakstu publicē arī „Brīvā Latvija".

Vāciešu neveiksmes frontēs nes jaunus viņu rīkojumus, kas vērsas gan pret mūsu tautas dzīvo spēku, gan pret mūsu materiālām vērtībām. „Brīvā Latvija" uzrāda šos noziedzīgos rīkojumus, atklāj to nolūkus un informē tautiešus, kā izturēties: Dundagas zemnieku izlikšana no mājām, jaunatnes iesaistīšana darba dienestā, lauku īpašumu atdāvināšanas komēdija, viedoklis lēģiona lietā un citi svarīgi temati pilda „Brīvās Latvijas" slejas. Bez tam katrā numurā ir jo plašs Sabiedroto un neitrālo valstu frontes stāvokļa apskats un secinājums.

Darbam turpinoties, virs darba darītāju galvām sabiezē mākoņi. Pienāk pirmie ziņojumi par apcietināšanām provincē, visvairāk Ziemeļvidzemē. Par laikraksta izplatīšanu ir jau apcietināti Abrenes tautskolu inspektors Endziņš, Kārzdabas mācītājs Briedis un daudzi Valmieras, Smiltenes, Rūjienas un Madonas darbinieki. „Brīvā Latvija" darbu tomēr nepārtrauc, apzinoties, ka tieši tagad šis darbs nepieciešamāks kā jebkad. Ienāk arī ziņojumi par noklausīšanās aparātu pieslēgšanu daudzu personu telefoniem, to vidū daudz ir „Brīvās Latvijas" izdošanā iejaukto. Vācu „SD" nodaļas vadītājs Šlēzingers laikraksta vadītājam G. Celmiņam liek priekšā izbraukt no Latvijas, bet Celmiņš to liedzas darīt.

Kaut gan apcietināto skaits ir audzis, laikraksta kodols Rīgā tomēr vēl nav skarts. Piesardzības labad „Brīvās Latvijas" pavairošanu pārceļ uz Jelgavas apriņķi. Bet drīz vien „SD" apcietina vainīgā pagasta valdi un skolotājus, un pavairošana jāpārceļ atpakaļ uz Rīgu. 1944. g. 9. febr. notiek pirmās apcietināšanas arī Rīgā. Apcietina stud. arch. Dž. Purinu, fotografu Kimeni, Krastiņu un citus, kas darbojas laikraksta pavairošanā un izplatīšanā. Kad iznāk „Brīvās Latvijas" 14. numurs, 22. febr. „SD" apcietina arī mani un marta pirmajās dienās G. Celmiņu. Pēc tam apcietināšanas notiekas, jo, acīm redzot, vācieši vairās radīt troksni, apzinādamies, ka laikraksts neiznāks un tas viņiem ir galvenais. Bet ne gluži tā domā uz brīvām kājām palikušie „Brīvās Latvijas" līdzstrādnieki. Lai novērstu aizdomas no apcietinātiem, viņi nolemj turpināt laikraksta izdošanu un mag. iur. Ozoliņš, cand. iur. Laupacis, cand. iur. Ceriņš, stud. iur. Bīviņš, ref. Sokolovskis un citi gatavo nākošo numuru. Vāciešu spiegu tīkls tomēr ir pietiekami iespaidīgs un pieminētais nodoms neizdodas.

Visi „Brīvās Latvijas" lietā apcietinātie, arī provincieši, ejot cauri Reimersa ielas pagrabu „šķīstīšanās ugunī", bija sakoncentrēti Rīgas centrālcietumā. Šai laikā jaunais nelegālais laikraksts „Lāčplēsis" savā pirmajā numurā latviešu tautai deva cīņas turpināšanas signālu. **T. Andersons**

Par jaunatnes nodarbībām

Skolas gads drīz beigsies un tūkstošiem jauniešu nāksies dažu nedēļu ilgas brīvdienas. Lai gan vasara jau pati par sevi ierosina uz dažādām nodarbībām un arī nometnēs par to gādāts, ar to vien nevajadzētu apmierināties. Bavārijas apgabala latviešu komitejas loceklis prof. P. Starcs ierosina jaunatnes nodarbināšanai rīkot ekskursijas. Latviešu novietnes izkaisītas pa visu Vāciju un gandrīz katras tās apkārtnē būs atrodami neizpostīti vēsturiski vai ģeoloģiski retumi un pieminekļi. Nez vai kādreiz vēl izdosies tos skatīt, kādēļ skolotājiem-lietpratējiem te pavērtos plašs vasaras nodarbību lauks un skolēniem lielisks teorētisko mācību praktisks seminārs. Ja kādā novietnē ekskursiju vadīšanai nebūtu speciālistu-skolotāju, tad katrā ziņā tuvākā apkārtnē tāds atradīsies. Šī būtu ļoti piemērota un lietderīga laika izmantošana mācības beigušajiem ģimnazistiem. **J. Miķelsons**

Jēkabs Danga

Kāpēc?

Kam tu ilgas tin, kā dziju
Māte tina cauriem dienām?
Nakts. Kā irbes aiztek sapņi
Lūkot kluso pelnu zemi.
Kam tu mīli raupjo tautu,
Naida skautu, postā sviestu?
Kam tu mīli smagos stāvus,
Druknās, iecirtīgās galvas,
Biezās, kārās vīru lūpas,
Maz kam vārdu, alus smaka?
Kam tu mīli vēra zemi,
Slapjo, neauglīgo mālu,
Ilgi mirkst kas pavasaros,
Ziemu sasalst cietā krijā?
Kam tu mīli vecās mājas
Pelēcīgiem skaidu jumtiem?
Pagalms piesviests darba rīkiem,
Ozolā vēl kārta izkapts.
Kam to skarbo zemi mīli,
Maigāki ir dienvidlaudis,
Augligāki vīna kalni,
Sārti jumti gaišiem ciemiem?
Mīlai gudru vārdu nava,
Neteic tā, par ko un kāpēc,
Tikai ilgu kamols tinas,
Nesatinams, gaŗās naktis,
Acis mirdzot tālē raugās
Svešiem laudīm, ciemiem pāri.

Jānis Klīdzēja

Milētāji un nidēji

(8. turpinājums)

Sīmanis stāv aizgrābtībā sastindzis. Liekas, ka tīrumi, kalni un meži dzied savviem laudīm līdzi un pateicas Dievam par vasaru, par sauli un par dzīvību. Un Sīmanis domā: nav skaistāka dievkalpojuma par šo te — tīrumu vidū, pie rudzu statiem.

Tad Sīmanis steidzas ar alus spaini un iejūk talcinieku vidū. Tēvs stāv ar vārpu vainagu galvā, smaida un slauka acis.

Kalēja Andris ir bijis pastā un pasniedz Sīmanim avīzes un vēstuli. Sīmanis steidzīgi vef valā vēstuli un lasa un no norunātiem un slepeniem vārdiem saprot, ka viņam jāaizbrauc uz Rēzekni izpildīt slepenās latviešu organizācijas uzdevumu. Sīmani šī vēstule satrauc, mostas tās domas un spēks, kas ilgi gulējuši: viņš jūt sevī atkal savu īsto, brīvo cilvēku pamostamies.

8.

Nākošā rītā pēc talkas Gauros ienāk kalējs. Apstājies pagalmā, paskatās saulē, pakasa galvu zem cepures, paskatās istabas logos.

„Ko kasies, nāc iekšā!" sauc Gauru tēvs.

„Tā jau ir. No vakardienas galva tāda jocīga. Tev jau būs kādas pāris glāzes zāļu..." kalējs ar kautrīgām cerībām saka un iet istabā.

„Tāds karsts laiks. Šodien braucu uz Rēzekni. Ieraušu kādu glāzi, — celā neslāps."

„Uz Rēzekni brauc? Par laimi man. Man arī noteikti tur jātiek. Tak paņemsi līdzi? Tev zirgs kā svētajam Jurim", saka Sīmanis.

„Vai! Ko par to, — man īsāks ceļš. Neesi braucis manā zirgā? Tad pabrauksim! Es savu ar Ruskula zirgiem nemītu ar visām viņa medaļām."

„Kur tu tā steidzīgi sadomāji uz Rēzekni?" — Sīmani paskatījies, veicā tēvs.

„Es? Tāpat. Man jāsatiek draugi no augstskolas. Studiju lietā jāparunā". Sīmanis atsaka vienaldzīgā balsī.

Kalējs, ūsas laizīdams, samet alu. Pa to laiku Sīmanis sagatavojas un viņi iet uz Laidakiem.

Kad ir izbraukuši uz lielceļa, kalējs rāda, ko viņa zirgs var: jau pēc stundas viņi ir Rēzeknē.

Priecīgs un satraukts Sīmanis iet uz norādīto zaļo mājiņu Dārza ielā. Tur ir Latvijas Neatkarības centra nodaļa. Ko satikšu? Kas tie būs? Kāds sirms kungs? Un viņš domā par vīru vārdiem, kas tur varētu būt. Kad viņš ienāk, viņu pētošām acīm sagaida trīs jauni zēni, vēl jaunāki par viņu. Sīmanis saka paroli un trīs iepriekš asās un nopietnās sejas smaida. Tie trīs ir — Jezups, Stanislavs un Ignats. No viņiem divi studenti, bet Ignats jauns skolotājs. Darbu viņi sākuši pirms piecām nedēļām. Kad viņi stāsta savus plānus, Sīmanim pat jāuztraucas. Viņi ir ideālisti, Latvijas brīvības paaudze, viņi ir uguns un vējš.

„Lēnāk, lēnāk! Nomirt nav gudrība. Gudrība ir sist visus velnus un tomēr dzīvot. Es saku — uzmanīgāk! Esmu jau pāris reizes cietumā sildījies un zinu."

„Bet velns lai parauj, kā to var mierīgi paciest, kad tavu taisnību sauc par noziegumu!" iekarst Jezups.

„Organizācijas vārdā es jums saku — netrakot! Izpildiet norādījumus un tā jūs savu darbu vislabāk būsit veikuši". Sīmanis atbild un mana, ka trīs draugiem viņa apdomīgums nepatik.

„Cik punktu apkārtnē?" viņš vaicā tālāk.

„Vienpadsmit."

„Jūs jau esat savu darījuši. Sākumam pietiek."

Vēl sīkumus par organizācijas darbu pārrunājis un dievpalīgu novēlējis, Sīmanis iet. Viņam jāaiziet vēl kādā vietā, kur organizācija izdala savu vienas lapas avīzi. Uzmanīgi apkārtni vērodams, iejet dārza mājā un satrūkstas: logā lejas rūts labais stūris izsists: tas nozīmē — mēs esam novēroti un pārvācāmies. Uz kurieni? Sīmanis zina, ka tagad to neiespējami noskaidrot.

Izgājis uz ielas, Sīmanis ievēro, ka kāds, it kā pastaigādamies pa otru ielas pusi, nāk viņam līdz. Varbūt tāpat kāds staigā? Nogriežoties šķērsielā, viņš mana, ka tas arī, it kā nesteigdamies un pilnīgi bez intereses, nogriežas pa šo pašu ielu. Mieru, mieru! Tik neuztraukties. Sīmanis sevi mierina, bet domā drudžaini. Kā sasniegt vietu, kur gaida kalējs ar zirgu? Mierīgi, lēnām. Kad Sīmanis vēl pavēro ceļu aiz sevis, neviena vairs nav. Iedomas! Mani vajā iedomas. Un viņš iet mierīgi un ieiet pagalmā, kur kalējs jau gaida.

Abi sēstas ratos un izbrauc no pilsētas. Kalējs nebūtu dzelzs un uguns kalps, ja nebūtu pagādājis degvīna pudeli. Viņam ir līdzi arī maizes puskukulis un gaļa. Viņi ievelk pa karstam malkam un jautri tērzēdami brauc, un abi ir priecīgi, ka katrs savas lietas laimīgi nokārtojis. Sīmanim patik iedzert vēl kādu malku, jo reibuma siltums dzēš pirmītnējo satraukumu. Te ir jau tīrums, meže un viņš jūtas labi.

Runādamies viņi nemana, ka no muguras gaŗām brauc divi velosipedisti, abi ar šautenēm plecos. Viens vācu formā, otrs civīlā.

„Tas pats", Sīmanis dzird vienu no viņiem sakām.

Sīmanis satrūkstas pa īstam, nobāl, bet jau tanī pašā momentā viņam rokā ir revolveris.

„Kas tev ir? Trakais! Trakais!" šņāc kalējs.

„Stāt!" divi svešie kliedz, no velosipediem nolekdami.

„Brauc ko māki!" Sīmanis kliedz kalējam.

Nožvīkst pātagas cirtiens. Zirgs iekrācas. Tad skan šāvieni un svilpj lodes. Elles brauciens sākas. Lec smiltis, zvirgzdi un mazi akmeņi, ratu skrituļi dārd un zan. Kalējs klusi lādas, simts velnus piesaukdams, triec zirgu, zobus griezdams. Viņš nezina, kas par lietu, viņš tikai jūt, ka nelaime ir liela.

Sīmanis turas, pie kalēja piezvēlies, un klusi ievaidas.

„Mani trāpījuši... Plorka, brauc, brauc!" viņš caur zobiem izkliedz.

„Griez pa mežu... pa mazajiem ceļiem!..." pēc brīža izkunkst Sīmanis.

Kalējs pamet īsu skatu uz Sīmani, ierauga asinis pie drēbēm un nelabā balsī iekliedzas:

„Jezus Marija! Tev asinis!"

„Klusi! — Brauc! — Brauc!" — Sīmanis vēl izvaid un salimst ratos pār kalēja kājām.

(Turpinājums sekos)

Kādai . . .

(Turpinājums no 1. lappuses)

gai bīstamībai okupācijās laikā, Latvijā tomēr bija vīri ar bagātu valstiskas aktīvitātes praksi, kas organizēja un vadīja slepenu pretestības kustību hitlerismam. Šie vīri atradās sakaros ar mūsu pārstāvjiem pie Sabiedrotiem un iespējamību apmēros šo cīņu izveda līdz galam. Tagad, tāpat kā mēs, viņi atrodas Sabiedroto aizgādībā. Galvenais šīs pretestības iniciātors un vaditājs cīņā gan ir gājis bojā, bet viņa gars un viņa līdzdarbinieki ir mūsu vidū. Šie vīri arī ir kompetenti zināt un spriest par tiem nedaudziem latviešiem, kas izteikušies kā mūsu tautas nodevēji hitlerismam. No kompetento tautiešu ieskatiem tad arī varam vadīties jautājumā, kā rīkoties attiecībā uz mūsu norobežošanos no „kvislingiem" un kollaborantiem.

Viņu ieskati ir tādi, ka pašreiz nav ne iespēju, ne līdzekļu, ne parādīt, nedz arī pierādīt, kas, kur un kā no latviešu vidus patiesi kalpojis hitlerismam un kas tikai šķietami kalpojis, bet īstenībā cīnījies pret hitlerismu. Kad pienāks brīdis, kad varēsim sākt un reālizēt izmeklēšanu un noskaidrošanu šinī jautājumā, tad tas arī tiks darīts. Līdz tam visiem tiem, kas kaut kādā veidā ir sadarbojušies ar hitlerismu, pat tad, ja viņi, aiz šīs sadarbības slēpdamies, cīnījušies pret nacismu, nevajadzētu ar saviem taisnības meklējumiem nākt atklātībā un necensties emigrācijas dzīvē izvirzīties vadītājos amatos, mierīgi nogaidot savu laiku. Visi, kas šim ieteikumam seko, būtu jāpieņem par tādiem, kas ir īsti latvieši un no tiem nebūtu jānorobežojas. Turpretim tie, kas bijuši vadītāji darbinieki okupācijas laikā un arī tagad cenšas pēc vadītāju amatiem, jāuzskata par tādiem, kas pelna norobežošanos. Ja arī viņi nebūtu vainīgi, tad, tiesiski nereabilitēti, tie var kompromitēt visu mūsu tautas kopību, jo Sabiedroto priekšā attiecībā uz viņiem mums nav nekādu pieradījumu, lai mēs varētu par tiem ko teikt. Mēs nevaram teikt, ka viņi ir vainīgi un nevaram arī teikt, ka viņi nav vainīgi. Mēs to vēl nezinām. To varēsim zināt tikai tad, kad mūsu pašu cilvēkiem būs iespēja viņu darbību okupāciju laikā izmeklēt un noskaidrot.

Visgrūtākā stāvoklī šajā jautājumā esam nostādīti pret karavīriem. Kas mums te jāzina, kas jāsaka? Acu priekšā atkal tā pati aina: divas nāves. Viena nonāvē tūlīt, otra ar mazu vilcināšanos. Ja mēs izmisumā nostājāmies pret to, kas draudēja mums ar tūlītēju iznīcību, vai tad varējām domāt, ko teiks Sabiedrotie, kad tie būs izcīnījuši uzvaru? Nevarējām taču toreiz domāt, ko viņi teiks par asinsgrupu zīmēm, kuŗas, neprasīdami atļauju, latviešu karavīriem ietetovēja hitlerieši. Šīs zīmes padusēs ietetovēja nevien karavīriem, bet arī spēcīgiem jauniem cilvēkiem koncentrācijas nometnēs. Un ietetovēja nevis lai glābtu pašu ietetovēto dzīvības, bet lai apzīmētu cilvēkus, kuŗu asinis būtu lietojamas ēsto — vācu „SS" vīru glābšanai.

Par karavīriem tātad mums jāiestājas ar visu noteiktību, pat ja tas varētu mūs kaut kā apdraudēt. Ir jāpanāk, lai traģiskā patiesība par viņiem tiek saprotāma un skaidra arī Sabiedrotiem un visas pasaules atklātībai. Ja mūsu karavīrus kāds vaino par to, ka viņi ir cīnījušies, lai otras, ātri bendētājas karātavas nepiekļūtu pie latviešu tautas, tad mēs — civīlie esam vainojami par to, ka paši labprātīgi neesam gājuši pie pirmajām lēni bendētajām karātavām un paši neesam sevi tajās pakāruši.

Tāda ir patiesība un no tās izriet mūsu latviskā nostāja pret iespējamiem mūsu tautības hitleriešiem un pret mūsu bijušiem karavīriem šinī brīdī. Nebaidīsimies šo nostāju ieturēt un tajā pastāvēt. Aiz tās ir patiesība, kas rietumu demokratiskai humānitātei nav apstrīdama. Vārdam, kas balstīts uz šīs patiesības, ir spēks. Lai nebaidāmies to izteikt un piepildīt. Dievs būs ar mums!

Mūsu kaimiņu — igauņu, lietuviešu un dalēji arī somu un polu stāvoklis ir līdzīgs. Daudzi šo zemju pilsoņu vidū būs tādi, kuŗu viedoklis pilnīgi saskanēs ar šeizteiktajām domām, arī attiecībā uz viņiem pašiem.

Mums raksta

Kāda vēstule

Manās rokās vēstule, ko savai sievai rakstījis vīrs no gūstekņu nometnes un kas ir atbilde uz sievas paziņojumu, ka viņa nolēmusi šķirties un par jaunu doties laulībā. Vēstulē rakstīts: „Kā murgs mani moca tavs solis. Atceries, sieviņ, kad es tevi, laimes un prieks pilns, ievedu savā sētā, kaut gan citi teica, ka es esot „iekritis". Nebija man par grūtu smagākie darbi, jo mājās vienmēr sagaidīji tu! Vai esi jau aizmirsusi skaistos brīžus tur Vadakstes upes krastos? Vai nav vairs tev atmiņā tās svētdienas, kad mēs kopīgi pārstaigājām savus sazēlušos tīrumus. Kad tu ienāci mūsu mājās, tur visa bija papilnām. Bet ne jau vienmēr tas tā bija. Dienas un naktis, stundas un spēkus neskaitot, es un mani vecāki un brāli ik dienas strādājām tīrumos. Tu ieradies, tā sakot, ražas novākšanas laikā, un es par to priecājos, ka varēju tev šādus apstākļus dot. Bet nerunāsim par pagātni. Es zinu, cik tev ir grūti, bet reāli es nespēju tev palīdzēt. Kaut cik naudas es varētu aizsūtīt, bet uztura man pašam ir ļoti maz. Vai tiešām tev klājas tik grūti, ka vienīgi izdevīgas laulības tevi varētu glābt? Neko vairāk es nevaru pasacīt, sirds asiņo. Man priekšā jau ir tava saderināšanās karte, tātad neko grozīt es vairs nevaru. Es atceros savu saderināšanās karti, kur blakus manam vārdam stāvēja tavējais. Tagad manā vietā stāv cits. Vai tā vajadzēja? — Tavas bailes, kur tu likšot mazo Valdiņu, ir nevietā. Manā vietā viņa audzināšanu uzņemsies mans kaŗa biedrs, kas jau ir brīvs un kuŗu es reiz izglābu, iznesot viņu no kaujas līnijas. — Zini, ka viens cilvēks tagad atkal ir izpostīts. Zini, ka debesis, kas jau tā ir apmākušās, man tagad kļūst pavisam tumšas. Ja tev tavā jaunajā dzīvē reiz būs skumjas, tad atceries mani!" Man liekas, šī vēstule ir pelnījusi, ka tās saturu pārdomājam. — **Gotfrīds Liepiņš**, Latvian Camp, Alt-Garge, Kr. Lüneburg (20).

TUR

„Cīņas" slejās J. Efojs rakstā „Nekavēt Rīgas spēkstacijas celtniecību" saka: „Viens no svarīgākiem uzdevumiem mūsu saimniecības atjaunošanā patlaban ir Rīgas spēkstacijas ātrāka nodošana ekspluatācijā. To saprot arī spēkstacijas cēlēji un sociālistiskajā sacensībā rāda darbā augstus sasniegumus. Sevišķi tas sakāms par būvmontāžas brigādēm. Piemēram, b. Beļajeva brigāde izpilda dienas uzdevumu par 347 proc., b. Sidorova par 300 proc., b. Nečijenko par 234 proc. Arī citās darba nozarēs netrūkst centīgu savu pienākumu pildītāju. — Būtu dabiski, ja katra iecirkņa vadība spēkstacijas būvē darītu visu iespējamo, lai nodrošinātu nepārtrauktu darba tempa pieaugumu. Tomēr tas tā nav. Celtniecības un būvmateriālu ražošanas tautas komisāriāts nepiegādā cementu pietiekamos vairumos, bet tas pats, ko piegādā, ir zemas kvalitātes. Ar ķieģeļiem celtniecība nodrošināta tikai 8 dienas, pie kam šie ķieģeļi, kas savākti gruvešu vietās, neatbilst tehniskajiem noteikumiem. Arī no Tukuma piegādātā grants nav pietiekami labas kvalitātes, jo tajā parāk augsts smilšu procents. Kokmateriālus no Zaķusalas zāģētavām piegādā 8—10 kb. metru dienā, t. i. tikai 40 proc. no vajadzīgā daudzuma. Apalkoku piegādi traucē pārāk mazais vilcienu skaits, kāds šim nolūkam norīkots. — Visi šie trūkumi kavē darbu un liedz tā darītājiem plašāk attīstīt cīņu par sacensības saistību izpildīšanu. Kas te vainīgs? Lai atsevišķu organizāciju un darba iecirkņu vadītāji pārdomā, kā viņi veikuši savus pienākumus, — un atbilde būs skaidra. Kādēļ celtniecības 218. kantoŗa apgādes daļas vadītājs b. Belobragins vēl līdz šim nav piegādājis ķieģeļus no Purmaļiem, kur tos varēja dabūt pietiekamā daudzumā un kādēļ viņš nav nodrošinājis celtniecību ar labu granti? Vai celtniecības un būvmateriālu ražošanas tautas komisariāts (tautas komisārs b. Kviesis) nezina, ka ar nederīgu cementu nevar būvēt? Vai celtniecības iecirkņa mechaniķim b. Martinovam neliekas, ka viņa pienākums būtu rūpīgi sekot, lai mechanismi darbotos kārtīgi un lai tos laikā izlabotu? Un vai kokmateriālu sagādes galvenās pārvaldes (priekšnieks b. Balbuckijs) uzdevums nav rūpēties, lai būvvietās būtu vienmēr vajadzīgais kokmateriālu daudzums? Mums liekas, ka visi šie trūkumi viegli novēršami, ja vien attiecīgiem darbiniekiem ir pietiekama pienākuma apziņa un atbildības sajūta, ja viņi pie darba ķeŗas ar vajadzīgo enerģiju. Un tā visa, lūk, dažam labam trūkst, tādēļ arī celtniecības dienas uzdevumu spēkstacijā veic tikai par 60 proc. — Materiālu piegādē radikāli jāmaina darba stils. Bet reizē ar to jārūpējas arī, lai uzlabotu strādnieku apgādi, lai pusdienu kvalitāte būtu augsta, lai tie, kas strādā smagos darbus, laikā saņemtu vajadzīgos papildu produktus."

„Cīņa" Rīgā

FEĻETONS

Izstāde

Pašlaik nometnēs darba kārtībā ir izstādes. Izstādēm liekas ir kā neli panākumi, mazākais sekas ir sajūtamas. Arī es tās jūtu, jo vienīgo spilvenu, kas mums ir, sieva aizstiepa uz izstādi. Protams, tas nav tik traki, kā izliekas, tādēļ es par to nerunāšu. Bet izstāžu rīkošana atdzīvināja manā atmiņā kādu citu izstādi, ko Latvijā 1940. gadā sarīkoja toreizējā „plutokratiskā" valdība par godu sarkanarmijas ienākšanai.

Rīgas Centrāltirgus tika piebāzts pilns ar sviestu, gaļu, olām un citiem pārtikas brīnumiem, kas Latvijā līdz tai dienai nebija redzēti. Veikali tika piekrauti līdz griestiem ar dažādām neredzētām precēm, t. i. ar apaviem, ar apģērbiem un ar manufaktūru; pat brūnas ādas kurpes tur bija izstādītas. Ēdienu veikalos un restorānos izstādes nolūkos tajā dienā tika ceptas īstas karbonādes, lai gan parasti tur varēja dabūt vienīgi saulespuķu eļļā ceptus kartupeļus. No pilsētas ielām tika novākti bada nāvē mirušo cilvēku līķi, ielas un nami tika uzposti, apmetums no namu sienām un balkoni nekrita vairs publikai uz galvas.

Latviskā „plutokratiskā" valdība nežēloja naudu, lai izstādes dienā lūgtiem ārzemju viesiem varētu pūst miglu acīs. Visi „progresīvie" inteliģenti un strādnieki tika ietupināti cietumos, lai ar savām basām kājām un skrandām nevarētu traucēt izstādes krāšņumu. Tādā kārtā uz ielām un namos tika novietoti labi paēduši un apģērbti „plutokrati", kas tēloja tautu un visādi grozījās sarkanarmiešu priekšā. Sarkanarmiešus protams neizdevās piemānīt: viņi uzreiz saprata, ka tik daudz sviesta un tik daudz labi ģērbušos cilvēku kārtīgā valstī nevar būt un tādēļ nodibināja Padomju Latviju. Līdz ar to pazuda visa butaforija un mēs paši pārliecinājāmies, ka viņiem bija taisnība.

To es saku tikai tādēļ, lai mūsu izstāžu rīkotāji neaizraujas.

Drūmais

SPORTS

Ziņas no Ziemeļvācijas liecina, ka tur dzīvojošie latviešu sportisti vairākās nozarēs guvuši izcilus panākumus un lieliski aizstāvējuši mūsu sporta labo slavu. V. Neimanis raksta: „Šlēzvigas-Holšteinas vācu šacha meistarsacīkstēs Lībekā piedalījās arī 5 latvieši. Uzvarēja Vācijas meistars F. Relštabs, kas mums labā atmiņā no lielā Kemeŗu turnīra. 2. v. ieguva 62 g. v. meistars Achness, bet 3. un 4. dalīja latvietis A. Raņķis un vācietis Brinkmanis, kamēr vācu lielmeistaram Semišam vajadzēja apmierināties ar 5. vietu. Bij. Kurzemes meistars Raņķis nodemonstrēja teicamas partijas un ar abu pirmo vietu ieguvējiem spēlēja neizšķirti. Virsturnīrā uzvarēja latvietis M. Juršēvskis, kas pārspēja visus pretiniekus, iegūstot tiesības turpmāk spēlēt Vācijas meistarklasē." — H. Zalums mums ziņo: „Hamburgas hipodromā pārsteigumu, pat sensāciju sagādāja mūsu treneris R. Bekeris. „Dvīņu balvas" izcīņā 1900 m distancē piedalījās 17 rikšotāju. R. Bekerim ar „Lenu Hasty" bija 13. numurs. Risinājās nepieredzēti un drāmatiski momenti. „Hasty" starts padevās braši. Naskā ķēve ātri nokluva galvgala grupā. Pēkšņi klupa vācieša Hasa vadītais rikšotājs „Ase". Hass, izsviests no ratiem, atradās tieši Bekeŗa zirga priekšā. Rati skāra pakritušo braucēju un nākamā mirklī arī Bekeris bija izmests uz skrejceļa. Viss jau šķita zaudēts, taču, neatlaidīs grožus, Bekeris veikli piecēlās un ielēca atpakaļ ratos. Brauciens turpinājās, bet pārējie konkurenti jau bija ievērojami attālinājušies. Latviešu rutīnētais treneris tomēr droši vadīja savu „Hasty", kas rikšoja lieliski. Pēdējā lokā tā pārspēja priekšā esošos 4 vācu rikšotājus, arī Hamburgas čempiona V. Heitmaņa vadīto „Trio" un — uzvarēja! Vienā mirklī Bekeris izpelnījās tūkstošgalvainā skatītāju pulka nedalītas simpatijas, jo Hamburgas hipodromā neatceras otra tāda gadījuma, kad braucējs, kas izkrītis no ratiem, izcīnījis uzvaru. „Lene Hasty" 1 km ātrums bija 1:35,1 min. un viņa savam saimniekam šajā sacensībā nopelnīja 5000 marku. „Skorpiona balvas" izcīņā Bekeris ar 10 g. v. ātro ērzeli „Dolo Duffi" 8 rikšotāju konkurencē ieguva 3. vietu (1 km — 1:26,2 min.; balva — 1500 marku). Rikšotāju barības trūkuma dēļ sacensības Hamburgas hipodromā pagaidām pārtrauktas. Iespējams, ka maijā tās atkal atjaunos." — Oldenburgas apgabala vācu meistarsacīkstēs galda tennisā vienībām uzvaru guva latvieši, pārspējot visas vācu vienības. Mūsu sastāvā bija Koneckis, Jargāns, Priednieks, Bachs, Zilberts un Peskops. Arī latviešu futbolisti Oldenburgas apgabala vācu meistaribā zaudējuši tikai 1 spēli un pašreiz ir 2. vietā. Mūsu futbolistus apmāca atzītais vācu treneris Čarlis Pols, kas savā laikā darbojies arī Anglijā un Zviedrijā.

Arnolds Šmits

Sludinājumi

Mūsu mīlais vīrs, tēvs un vectētiņš
Eduards Georgs Šteles
miris pēc īsām un grūtām ciešanām 46. 3. 4., Bad-Mergentheim'ā.

Dziļās sērās sieva, meita un mazbērni. 1886

Pateicība. Izsaku sirsnīgu pateicību visiem Bad-Mergentheim'as latviešiem, kas piedalījās mana tēva Eduarda Štelca izvadīšanā uz pēdējo dusu. Mīlā paldies arī visiem, kas ziedojuši viņa kapa pieminēklim.

Aina Zaķe 1887

1946. g. 13. aprilī savā dzīves ziedonī traģiskā nāvē no mums šķīrās mana māsa Aina Izolde Šmita, dz. 27. 25. 4. Cēsīs, mirusi 46. 13. 4. Lībekā.

Mīlā piemiņā paturēs māte, tēvs un brāli. 2029

Izsaku vissirsnīgāko pateicību visiem, kas piedalījās manas māsas Ainas Šmitas apbedīšanā Lībekā 46. 23. 4.

Zigurds Šmits 2024

Latvijas ev.-lut. baznīcas virsvaldes izdevumā iznācis Mateja evaņģēlijs. Rotāts mākslinieka Anša Bērziņa 28 grafikām. Iekārtojis mācītājs Ed. Putniņš. Cena 5 markas. Evaņģēlijs pasūtināms pie **Kārļa Baloža: Latvian Camp, Kleinkötz bei Günzburg/Donau, Bay. (13b), iepriekš piesūtot samaksu.** 2028

Kurelieši, atsaucieties! Par Ilmāru Rušmani, dz. 25. 26. 11. Secē, lūdz z. Kārlis Rušmanis: DP Camp, Streitberg, Kr. Ebermannstadt, Bay. (13a). 1357

Par riteņbraucēju **Helmutu Ozoliņu** no Ādažu Vimbām lūdz z. **Roberts Krūmiņš:** UNRRA Team 295, Camp Seedorf bei Zeven (23). 2027

Oto Jurovski, dz. 02. 16. 8., no Rīgas, Brīvības 151—28, it kā bijis Drēzdenē, meklē sieva Anna Jurovska; Jāni Aboliņu no Rīgas, Rūdolfa 1, meklē **Jānis Damalts:** Latvian Camp, 1208 DP A. C., Rendsburg (24). 1614

Rīgas pils, ielu dzc. vec. kontr. **Nikolaju Šturmu,** Rīgas-Bauskas autoostas pr-ci **Viktoriju Šturmu** un tv. „Friedrich" 1. inž. **Vilhelmu** Voldemāru Egliti no Rīgas meklē **Emīlija Bērziņa:** Silberwaldstr. 52, Stuttgart-Sillenbuch, Wttbg. (14). 1434

Par vet. ārstu **Paulu Krieviņu,** dz. 17. 6. 6., pēd. z. no Kurzemes fr., lūdz z. māsa **Aina Krieviņa:** French Camp, Celle (20). 1612

Bij. kapr. **Jāni Lindenfeldu,** dz. 12. 23. 2. Rīgā, meklē sieva **Hilda Lindenfelde:** Becelaera-Kas., Bl. IV, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1478

Ādamu Lietavnieku no Līvāniem, pēd. z. 45. 1. 3. no 3. būvp pie Šetīnas, Altdamā, meklē sieva **Alvine Lietavniece:** Latvian DP Camp. Ludwigstr. 46, „Stiegler," Neuötting, Bay. (13b). 1344

Aldoni Grebzdi, dz. 24. 1. 8. Rīgā, bija 15. div., meklē māte Emma Rapa: Baltic Camp, Waldersee-Kas., Itzehoe (24). 1588

Par leģ. **Pāvilu Rutkovski,** dz. 24. 8. 1., no Kalsnavas pag., bijā izlūku btl. un 44. 9. 7. no Krustpils slimn. pārs. uz Vidusvāciju, lūdz z. tēvs **Pēteris Rutkovskis:** Diepenau 51, Kr. Nienburg (23). 1253

Karavīri! Par Herbertu Jūliusu Eglīti no Rīgas, Stabu 47—23, pēd. z. no Kēnigsbergas, Ers.-Flak-Abt., lūdz z. Austra Heidena: DP Camp, Zelle (20). 1599

Dižkar. **Juri Gabruševu,** dz. 22. 22. 1., no Ludzas, bija Abrenes sap batalj., pēd. z. no Kurz. 44. g. febr., meklē māte **Olga Gabruševa:** DP Camp 279, Rosalie-Kas., 4—42, Braunschweig (20). 1600

Par dēlu **Dimitriju Tarasovu,** dz. 17. 8. 3., bija „9. Flsch.-Jäg.-Div.", Arbeitsstab Wieland 54 (55, 56?), Artilleriestr. 106, Halle/Saale, 45. g. febr. slimn. Hallē, lūdz z. māte **Emīlija Tarasova:** Marlistr. 79 a, Lübeck (24). 1152

Bērziņu ģimeni, kas dzīvoja Komotau pils., West-Sudet., Pestallozi-Pl. 6, meklē **R. Grava:** Stuttgarterstr. 30—3, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1471

Voldemāru Porieti, dz. 22. 31. 7., bija Lauenburgā, un **Lidiju Artu Porieti,** dz. 27. 6. 1., bija Tīringā, meklē tēvs **Andrejs Porietis:** DP Center, Streitberg, Bayern (13a). 1521

Jēkabu Leju, dz. 06. 10. 4., no Liepājas, bija 15. div. ork. Vācijā, meklē sieva **Lidija Leja:** Latvian DP Camp, Altneuhaus bei Vilseck, Kr. Amberg, **Bayern (13a).** 1525

Pazinojam, ka esam saņēmuši atļauju vairumtirdzniecībai ar visāda veida precēm latviešu vajadzībām Vācijā.

Vairumtirdzniecības sabiedrība „Turība"
Lollfuss 67, Schleswig (24).

Bij. leģ. **Aleksandru Pedeci** no Mārkalnes pag. meklē **A. Pedecis:** Bodmannstr. 2, Kempten, Bay. (13b). 1510

Piederīgos meklē **Eižens Jonass** no Rīgas: Latvian Camp, Lauingen/Don., Bayern (13b). 1529

Par kaŗav. **Voldemāru Mikelsonu,** dz. 25. 16. 8. Lubejas pag., 45. g. janv. bija Tornā vesel. rotā, lūdz z. māte **Marija Aukšmukta:** DP Camp, K.W. K., Amberg, Opf., Bay. (13a). 1423

Par 15. div. virsn. v. **Frici Raitumu** no Kuldīgas, bijis kādā būvpulkā un ielenkumā pie Tornas, lūdz z. svainis Ādolfs Gusts: Junkerslager, Bettenhausen, Kassel (16). 1568

Sievu Elzu Eikmani, dz. 12. g. Sesavas pag., meklē Žanis Eikmanis: Latvian DP Camp, Oberkassel-Rhein, Siegkreis (22). 1464

Piederīgos un paziņas meklē Alfrēds Pavasaris, Rolands Ābelis no Rīgas un Niklass Vēveris no Strenču virsmežn.: Rosalie-Kas., 4—139, Braunschweig (20). 1469

Par kapr. **Vl. Iljenkovu,** bija 15. div., pēd. z. 45. g. apr. no Neištrēlicas apkārtnes, lūdz z. **E. Iljenkovs;** radus, un paziņas meklē **Jānis Milaševics,** dz. 23. g. Daugavpilī: Latvian Lab. Coy., Seghorn über Varel in Oldenb **(23).** 1554

Vīru Aleksandru Heinrichsonu no Rīgas, Nometņu 62, dzim 13. 27. 4., mob. 4. 18. 9. Rīgā, pēd. z. no Dancīgas 44. 18. 9., un svaini Leanderu Heinrichsonu no Rīgas, Liepājas 50, dz. 05. 10. 8., pēd. z. 45. g. febr. no Dancīgas, meklē Hilja Erika Heinrichsone: Latvian Camp, Heiliggrabstrasse 28, Bamberg, Bayern (13a). 1550

Leģ. **Pēteri Lāci,** dz. 12. 25. 2., no Rīgas, Rumpmuižas 13, meklē **Alberts Lācis:** Altstuttgarterstr. 7—4. Esslingen/Neckar, Württemberg (14). 725

Mīlie kaŗavīri! Par Ludvīgu Dzeni, dz. 25. g., FP 35118 D, vēlāk it kā Bērentā, Ausb. u. Ers. Batl. 15 štābā, lūdz z. māte M. Dzene: DP Center, Kēnigstr. 105, Fürth b. Nürnberg, Bayern (13a). 1257

Kaŗavīri! Par **Leonhardu Ozoliņu no** Rīgas, dz. 11. 26. 9., bija Dānijā štābā, pēd. z. 45. g. febr. no Lauenburgas (Pom.), ziņas l. vecāki **Matiss un Olga Ozoliņi:** Latvian DP Camp, Altneuhaus b. Vilseck, Kr. Amberg, Bayern (13a). 1277

Par dēlu Gunāru Ciruli, dz. 29. 2. 3. Rīgā, bij. gaisasp. izpal., FP L 51011, pēd. z. 45. 1. 4. no Liepājas, lūdz z. Edgara Cirulis: Latvian Camp, Gorch-Fock-Str. 9, Glückstad/Elbe (24). 144

Jāni Kikauku, dz. 25. 17. 5. Vīpes pag., un **Jāni Kikauku**, dz. 85. 22. 3., no Silinu stac., meklē **Emīlija Kikauka**; **Re āti Undīni Verli**, dz. 23. g. Rīgā, m. **Nikolajs Feodorovs**: DP Camp, Streitberg, Kr. Ebermannstadt, Bay. (13a). 1358, 1421

Ivetu Dzelzkalni, dz 29. 18. 6. Rīgā, meklē māte **Olga Dzelzkalna**: DP Camp, Streitberg, Kr. Ebermannstadt, Bayern (13a). 1422

Par Andreju Stobovu, dz. 16. 29. 11. Vārkavas pag., bija Januma p. Vācijā, lūdz z. māsa Marija Drikīte: A. C. 1216, DP Camp, Meesen-Kaserne, Bl. 10—28, Lübeck (24). 2014

Par Meirānu pag. bij. mežzini **Oskaru Forstmani** ar sievu **Alīdu**, kas 45. g. janv. bija Ceilenrodā, lūdz z. **Vilis Klaviņš**: UNRRA Team 295, Latvian DP Camp, Seedorf, Post Zeven, Bez. Bremen (23). 2020

Piederīgos un draugus meklē **Valdis Ernts**; radus un paziņas no Zalves m. **Arturs Dambrāns**; māti **Emīliju Šulcu** no Rīgas un brāli **Edmondu Šulcu** no Rīgas m. **Gunārs Šulcs**; radus un paziņas no Rīgas m. **Jesija Stiebriņa**; vecākus **Jāni** un **Elzu Briežus** m. **Gastons Avotnieks**; brāli **Eduardu Bērziņu** no Rīgas, VEF'a inž., m. **Amālija Cīrule**: UNRRA DP Camp 12, Glasenbach bei Salzburg, Oesterreich. 2021

Eriku Venšānu, dz. 23. 2. 8. Rīgā, Vācijā bija Städt. Hilfskrankenhaus V, Tuberkulose-Poliklinik Dr. Quante, Breslau, meklē **Elžens Venšāns**: DP Camp, Bar. 17a, Spittal-Drau, Kärnten, Oesterreich.

Bij. gaisasp. izpal. **Gastonu Lūsi**, dz. **27.** 25. 4., no Rīgas meklē **Maija Upesleja**: Latvian DP Camp, Lauingen/Donau, Bayern (13b). 2025

Radus meklē **Kārlis Ceruks** no Meirāniem, **Zigurds Ceriņš** no Rīgas, Brīvības ielas, **Jazeps Gāga** no Višku pag., **Kārlis Geide** no Rīgas, Dzirnavu ielas, **Teodors Frišenfelds**, dz. 08. **28.** 1., no Rīgas, Skangaļu 18, un **Alfreds Cibis** no Rīgas, Tallinas ielas: DP Camp 8/10, Reichswerke, Hollendorf über Lebenstedt, Braunschweig **(20).** 2026

Kafavīri! Par kapr. Vili Eichmani, dz. 20. 13. 2., no Rūjienas, bija Sofienvaldē 45. g. febr., FP 15044-7, lūdz z. Pēteris Eichmanis: Baltic University, Holstentor 1, Hamburg (24). 2030

Par dēlu kapr. Jāni Ādolfu Sēkliņu, dz. 11. 28. 6. Trikātas Škērkalnā, no Alojas, pēd. z. no Konicas, kur it kā bijis būvp., lūdz z. Emma Sēkliņa: Latvian Camp 9, Winnert über Husum (24). 2031

Tēvu Jāni, māti **Augustīni** un māsu **Elizi** meklē **Roberts Čapus**: Latvian Red Cross, Uhlandstr. 7, Esslingen-Neckar, Wttbg. (14). 2023

Liepiņus — Arturu, dz. 01. 16. 10. Samarā, **Ernestu**, dz. 11. 18. 11. Samarā, **Gunāru**, dz. 01. 26. 12. Līvānos, un **Arnoldu Pelčeru**, dz. 05. 18. 12., meklē **Oskars Liepiņš**; **Eduardu** un **Gustavu Sūnas** no Rīgas, Stabu 8-1, m. **Kārlis Sūna**; viru **Jāni Zālīti**, dz. 89. 31. 5., no Rīgas, Poruka 4, m. **Lūcija Zālīte**; **Lidiju Šparbergu**, dzim. Vilmansoni, no Rīgas, **Rudolfu Vilmansonu** no Vaiņodes, **Herbertu Zutli** no Rīgas un **Aleksi Terbeņinu** no Vaiņodes meklē **Indrikis Salmens** no Liepājas; **Andreju Stankeviču** no Jelgavas un **Arvīdu Rorbachu** no Talsiem meklē **Austra Vītola** no Liepājas: UNRRA DP Camp 12, Glasenbach bei Salzburg, Oestereich. 2004

Martu Praulu ar meitām, **Voldemāru Ludiņu**, bij. adm. dept. dir., ar sievu **Almu**, **Michailu Ekonomovu**, no 15. div., ltn. **Nikolāju Bebri** un **Jāni Stundu** no Jelgavas pils. valdes ar ģimeni meklē **Zelma Blūma**: Neuterstr. 21, USFA Motor Pool, Salzburg, Oesterreich. 2005

Hertu Barotāju, dz. Šimkeviču, no Rīgas ar dēlu **Baltazaru** un māti, pēd. z. no Plates latv. nom. Meklenburgā 45. g. pav., meklē māsa un māsasmeita Vinē. **Rakstiet Kārlim Mednieka**m: Postlagernd, Postamt 2, Bad Reichenhall, Bayern (13b). 2006

Par Bronislavu Beču, dz. 11. 26. 9., no Preiļiem ar bērniem **Jāni, Annu un Valentīnu**, pēd. z. 45. 4. 4. no Sudetijas, Kr. Gablonz bei Wisenthal-Neckar, Iserwald-Antoniwald, lett. Lager, lūdz z. **Ignats Bečs**: Gantenstr. 19, Borghorst bei Münster (21). **1986**

Tēvu Paulu Radziņu, bij. Olava komercsk. dir., meklē **Margareta Radziņa**: Richtensteinerstrasse 23, Wien, Oesterreich. 2007

Par **Jēkabu Punģīti**, dz. 12. 30. 10. Mangaļu pag., p. z. no Iecavas 44. g. jūl., lūdz z. māsa **Veronika Kampara.** L. atsaukties radus un paziņas. Seebach 58, Post Seebach bei Villach, Oesterreich. 2008

Aneti Šepkevicu, dz. 86. 26. 5., no Liepājas, ar meitām meklē **Ida Liepa**; **Hugo Liepu**, dz. 12. 27. 12., Rīgas galv. pasta telegr., kultūrinž. **Arvīdu Dargušu**, dz. 19. 12. 5., no Rīgas, zobārsti **Hertu Buranu-Jukšinski**, dz. 12. 23. 4., no Rīgas un Lejasciema meklē zobārste **Valija Liepa**: UNRRA Team 549, DP Camp, Bruckerstr. 90, Erlangen, Bayern (13a). 1966

Veltu Peizi meklē **Mirdza Vilsone**: 1203/E Camp, 1203 DPAC., Flensburg (24). 1978

Agru Jākobsoni, dzim. Rožkalni. **Luīzi Gothardu** un **Mariju Bērziņu**, visas no Jelgavas, meklē **Anna Sveke**: DP Camp I, Lauingen/Donau, Bay. (13b). 1979

Par Laimonu Upmali, dz. 22. 29. 10., 45. g. janv. Bērentā, Ers. u. Ausb. Btl. 15 (lett. 1), Kranken-Rev., Voldemāru Ritumu, dz. 00. 29. 1., FP 33035 E, un Helmutu Ritumu, dz. 25. 10. 10., FP 36426 BR, lūdz z. Augusts Upmalis: Latvian Camp „Mežotne", Tirpitzstr., Dobbenteich, Oldenburg i. Oldbg. (23). 1636

Gaisasp. izp. Ilgvaru Lūsi, dz. 27. 1. 3., bija Mindenē, Westf., meklē māte Emma Lūse; bij. kar. Vili Rudzi, dz. 24. 8. 1. Meirānu pag., m. māsa Lilija Skrīvele: Latvian Camp 9, Winnert über Husum (24). 1640

Bij. kar. **Bruno Piriteru** no Beļģijas meklē **J. Bišmanis**: Camp DU 766, Velbert, Rhnld. (22). **1641**

Valdu Rutku no Kuldīgas meklē **Vidvuts Pakrēslis**: Seevasenstr. 10, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1642

Radus meklē **Elza Rozenkalna**: Alsenstr. 36, Bielefeld. 1643

Radus un paziņas meklē **Arturs Ješauckis** no Vecumnieku Aizkalņiem: Baltic Camp, Rosalie-Kaserne, Braunschweig (20). 1644

Radus meklē **Jēkabs Vāvere** no Rīgas, **Fricis Zābaks** no Vandzenes pag., **Arnolds Frankovskis** no Salas pag. un **Jānis Krūmiņš** no Bīriņu pag.: DP Camp 364, Latvian **Group**, Argonner-Kaserne, Soest (21). 1645

Kafav. **Briedi** no Kurzemes vai citus biedrus, kas bijuši Brukbergas slimnīcā no 45. 14. 2. — 7. 4. kopā ar kafav. **Leonu Meieru, dz. 19. 26. 4.**, lūdz rakstīt **Almai Meierai**: DP Camp, Meerbeck, Kr. Stadthagen (21). 1646

Par **Haraldu Alksni**, dz. 09. g. Rīnužos, pēd. z. 45. 11. 4. no Pāvilostas, lūdz z. sieva **Eleonora Alksne**: Latvian DP Camp, H. 92, Meerbeck, Kr. Stadthagen (21). 1647

Albertu Mētru-Milleru, dz. 08. 7. 4. Grundzāles pag., pēd. z. no Bitovas, Pom., 45. 18. 2., FP 35532 A, meklē **Emma Mētra**: Hölderstr. 14, Rotweil-Neckar, Wttbg. (14). 1661

Par Platones pag. dzimušajiem leģ. **Oskaru Osi**, dz. 26. 28. 4., leģ. **Jēkabu Osi**, dz. 06. 11. 7., un **Olgu Šleieru**, dz. 80. 16. 10., lūdz z. Jēkaba Oša māte **Amalija Achmetova**: Latvian Camp, Liebenburg über Goslar (20). 1624

Par **Jāni** Valdemāru **Puidi** no leģ. štāba Dancīgā, vēlāk it kā 15. div. un **Zentu Puidi**, dz. 23. 29. 12., no Rīgas, 44. g. dec. bija Kurzemē, lūdz z. māsa **A. Zvejniece**: Lavian Camp, Auf der Schanz 5, Ingolsadt, Bay. (13b). 1626

Hertu Dunesi, dz. 21. 22. 10., meklē **Helmuts Zilbereizens**: DI Camp 6, Börnsen bei Hamburg (24). 1650

Mariju Kocenu, dz. 90. g., pēd. z. no Vīnes, meklē māsa **K. Geide**: Latvian Camp, Laumgen/Donau, Bay. (13b). 1652

Radus un paziņas meklē **Emīls Upenieks**, dz. 13. g., no Priekules: Latvian Camp, Wehnen bei Oldenburg (23). 1625

Valdi Augškalnu, dz. 20. 6. 2., no Rīgas, bija Rusmaņa vienībā, pēd. z. no Tornas, meklē sieva **Marga Augškalna**, dzim. Strazda: U-Bootschule, 5-55, Neustadt (24). 1627

Piederīgos meklē **Kārlis Balodis**, dz. 23. 5. 1., no Kalsnavas Cēsaiņiem: A. C. 267/b, DP Camp, Ohrbeck bei Osnabrück (23). 1629

Māsas **Elvīru Dubovsku** ar vīru **Viktoru** un **Edīti Strazdiņu** ar vīru **Kārli** un **Jāni Blimchenu**, dz. 18. g., meklē Arnolds Grava: „Oxford" Camp, Dragahn, Kr. Dannenberg (20). 1630

Helmutu Jākobsonu, dz. 20. 20. 9., no Tukuma, 19. div. Kurzemē, meklē vecāki un māsa: **E. Jākobsons**, Latvian Camp „Saule", Geesthacht (24). 1631

Tennisistu **Arvīdu Bertiņu-Bērziņu**, dz. 11. 26. 4. Rīgā, meklē **Gaida Bertiņa-Bērziņa**: DP Camp „Oxford", Dragahn, Dannenberg/Elbe (20). 1632

Vladislavu Udri, dz. 17. 16. 9., no Rīgas, pēd. z. 45. 23. 3., bijis kafa izpal. Rūras apg., meklē sieva **Irēna Udre**: Latvian Camp, Möllnerstr. 14, Ratzeburg (24). 1633

Par brāli **Raimondu Apīnīti**, dz. 17. 7. 8., ar sievu **Veltu**, dz. 22. 22. 6., no Lizuma pag. Siltajiem, Vācijā — Bütowerstr. 7, Stolp, Pommern, lūdz z. **Aina Soltana**, dz. Apīnīte: Rennbahnstrasse 46, Hamburg-Wandsbeck (24). 1634

Sievu **Annu Ugni**, dz. 02. 30. 8., un meitu **Dzidru**, dz. 31. 21. 8., no Liepājas meklē **Jānis Ugne**: UNRRA Team 295, Seedorf über Zeven, Bez. Bremen (23). 1653

Radus meklē **Kārlis Spalviņš** no Eveles pag. un **Jānis Zūpa no** Līgatnes papīra fabr.: DP C. 2, Latvian DP Camp „Saule", Grenzstr., Geesthacht (24). 1654

Paziņas meklē **Vera Kivelīte** no Rīgas un **Jēkabs Altbergs** no Olaines: Seewasenstrasse 8, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1655

Arturu Langenu, dz. 27. 24. 9., no Rīgas, Graudu 37, gaisasp. izpal. L 36585 Lg. p. a. Königsberg, pēd. z. no Ventspils apk. 45. 15. 1., meklē vecāki un brālis: **Georgs Langens**, Latvian Camp, Dobbenteich, Oldenburg in Oldbg. (23). 1669

Kārli, Martu un **Austru Grīntālus** meklē **Roberts Ozoliņš**: Junkerslager, Bettenhausen, Kassel (16). 1656

Teodoru Ozeru no Burtnieku Vinnām, kapr. **Pēteri Ulmani** no Burtnieku Upmačiem un **Gunāru Auniņu**, bij. Rencēnu pag. valdes **darbin.**, meklē **Marta Keguma**: DP Dispensary at Luitpold Camp, Dillingen/Donau, Bayern (13b). 1657

Par ltn. aģr. **Albertu Vītolu**, dz. 14. 15. 10. Viesītes pag., pēd. z. no Kurz. 45. 16. 1., lūdz z. sieva **Eleonora Vītola**: Schillerstr. 13, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1658

Gustavu Butuli, dz. 00. 4. 7., no Rīgas, Puškina 1-59, pēd. z. 45. 6. 3. no Dancīgas meklē meita **Astra Butule**: Weilstrasse 36-4, Esslingen/Neckar, Wttbg (14). 1659

Par leģ. **Nikolaju Eduardu Ozoliņu** no Valmieras, dz. 25. 18. 11., pēd. z. no Štetīnes 45. 20. 2., lūdz z. māte **Olga Ozoliņa**: Weidenstr. 11, Sindelfingen, Wttbg. (14). 1660

Brāli Alfredu Leiti un radus meklē **Mārtiņš Leitis** no Krapes piens. s-bas: Latvian DP Camp, Huxwiedestr. 25-5, Blomberg, Lippe (21). 1649

Vecākus un māsu no Dzelzavas pag. un **Elzu Vīku** no Rīgas, Tvaikoņu 2, meklē **Evalds Kronis**, dz. 08. 19. 7.: DP Camp, Kaisserstr. 18—125, Itzehoe (24). 1648

Imantu Elstiņu, dz. 24. 26. 6. Grundzāles pag., no Aizputes meklē brālis **Emīls Elstiņš**; DP Center, Kneipstr. 8, Bad Wörishofen, Bayern (13b). 1662

Albertu Streili, dz. 23. 19. 6. Grundzāles pag., meklē **Voldemārs Streilis**: Duttenhoferstr. 29, Rotweil/Neckar, Wttbg. (14). 1663

Kristīni Puksi no Jērcēnu pag., **Albertu Udri** no Valmieras pag., bija Sudetijā — Lüschitz 14, Kr. Bilin, meklē **J. Braslinš**: Latvian Camp, Altstuttgarterstr. 9—1, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1664

Radus meklē **Osvalds Balcers**, dz. 13. 7. 6., no Rīgas; dēlu kar. **Richardu Kārklu**, dz. 24. 17. 8., bija polic. p. Rīgā, m. **Marija Kārkla**: Latvian Camp „Cerība", Holzen, Kr. Holzminden üb. Eschershausen (20). 1665

Alfredu Emsiņu no **Ventspils** meklē **Arnolds Emsiņš**: DP Camp, Meerbeck, Kr. Stadthagen (21). 1666

Kapr. **Jāni Albertu Zariņu**, dz. 14. 21. 3. Rīgā, 45. 8. 2. bija Bērentā, meklē sieva **Aina Zariņa**; par kapt. **Pēteri Ceveru**, dz. 14. 9. 1., pēd. z. no **Kurz.** fr., lūdz z. māte **G. Cevera**; radus lūdz ats. **Arturs Neboiss** no Rīgas: DP Camp 2, Grenzstr. 1, Geesthacht (24). 1667

Aleksandru Grāvīti, dz. 14. 13. 3., no Rīgas, Brīvības 103—8, meklē māsa **A. Ozoliņa**, dzim. Grāvīte; radus un paziņas m. **Olga Rebane**, dz. 20. 28. 6., no Rīgas, Bāriņu 7—37: DP Camp 18, Barkenstr. 26, Greven. 1668

Par **Hariju Betagu** ar sievu **Kristīni** no Saulkrastiem **lūdz z. māte Ženija Betaga**: Latvian **Camp 2**, Geesthacht-Elbe (24). 1670

Eleonoru Krastiņu ar bērniem Saulcerīti un **Jānīti** un c. tuvin. meklē **Jānis Krastiņš**: Behelfsheim, Haddey bei Schleswig (24). 1671

Par **Martu Pētersoni**, Ludzas skolotāju, bija Drēzdenē, un par **Arturu Pētersonu** no Rīgas AEV lūdz z. **Heinrichs Pētersons**: Latvian Camp 2, **Geesthacht**/Elbe (24). 1672

Kar. **Viktoru Šmitu**, dz. 12. 26. 4., un māsasmeitu **Dzidru Preisu** ar vīru **Otomāru** no Plaviņām meklē **Pēteris** un **Emma Šmiti** no Daugavpils; kar. **Eriku Hausmani**, dz. 11. 22. 8., un kar. **Zigfrīdu Hausmani**, dz. 19. 27. 8., m. māsa **Irēna Zebauera**: UNRRA Team 168, DP Camp 5a, Erbendorf. 1673

Gunivaldi Kārkliņu, dz. 24. g. Rīgā, un **Kārli Dzintaru**, dz. 22. 7. 1., meklē I. Miša; par viru **Leonhardu Smilgu**, dz. 07. 21. 1. Rīgā, pēd. z. no Kēnigsbergas, un par brāli **Jūliju Mikazānu**, dz. 27. 12. 6. Kursīšu pag., pēd. z. no Elbingas, lūdz z. **Hedvīga Smilga**: DP Camp 2, Kneipstr. 8, Bad Wörishofen, Bayern (13b). 1675

Hari Lokmani, dz. 21. 3. 5. Rīgā, meklē māte **Karlīne Balode** no Rīgas: b. Forster, Hindenburgstr. 21, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1680

Par **Jāni Zvirbuli**, dz. 24. 25. 5., pēd. z. no Viļņas, lūdz z. **Anna Mača**: Weilstrasse 32—3, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1681

Par Oto Voldemāru **Hartmani**, dz. 10. 23. 6. Ventspilī, 44. g. nov. notiesāts un ievietots koncentr. nom. Vācijā, un leģ. **Voldemāru Pukīti**, dz. 20. 18. 9. Ventspilī, pēd. z. no Berentas 45. g. janv., lūdz z. **Olga Hartmane**: Stuttgarterstr. 32—6, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1682

Induli B., Verneru Dirkopu un **Vladislavu Komko** meklē **Gunārs Sproģis** no Kokneses: Stuttgarterstr. 28/5, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1678

V. v. leģ. **Mārtiņu Vasmani**, dz. 07. 6. 10. Lenču pag., no Rīgas, bija 15. div. apm. rotā, meklē sieva **Elza Vasmane**: Tannenbergstr. 2—2, Esslingen-Neckar, Wttbg. (14). 1679

V. v. **Rutkovski** un citus 19. div. kafav., kam ziņas par kpt. **Pēteri Ceveru** un virsdižk. **Edgaru Bruno Kaktiņu**, lūdz rakstīt **Veltai Ceverai**: DP Camp 2, Geesthacht, (24). 1683

Par viru **Žani Skulvi** no Talsiem, dz. 08. 27. 5., bija polic. p. „Rīga", lūdz z. sieva **Elza** un dēls **Tālivaldis**: Stuttgarterstr. 29—4, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1684

Augustu Provorno no Tukuma, Kalēju 6, meklē sieva **Anna Provorno**; par Skaistlauka art. p. ārstu **Arvīdu Vanagu** lūdz z. **Zenta Provorno**: Stuttgarterstrasse 26—1, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1685—6

Piederīgos un paziņas meklē **Vladislavs Teivāns** no Mežciema, **Aloīzs Jaundzems** no Aglonas un **Zina Ivanova** no Pasienes pag.: Meesen-Kas., Bl. 10, Walderseestr. 33, Lübeck (24). 1687

Par **Osvaldu Amsteru**, dz. 12. 10. 10., no Jelgavas, pēd. z. no Tornas 44. g. dec., lūdz z. sieva **Marta Amstera**: 247/A DP Camp I, Harburgerstr. 6, Z. 20, Buxtehude bei Hamburg (24). 1688

Par **Astru Blauu**, kas pēc krievu ienākšanas 44. g. jūl. bija TP Glūdas pamatskolā novietotā bērnu kolonijā, lūdz z. māte **Anna Blaua**: 247/A DP Camp I, Harburgerstr. 6—17, Buxtehude bei Hamburg (24). 1689

Eduardu Rūdolfu Pāvulānu, dz. 24. 25. 4. Rēzeknē, bij. 15. div. 34. p. kafav., meklē māte **Sabīne Pāvulāna**: Latvian Camp, Berg-Kolonie, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1690

Dižk. **Pēteri Spriģeru** un pol. bat. kaf. **Oskaru Plotnieku** no Mazsalacas meklē **Jānis Spriģers**; **Lidiju Riekstiņu** no Madonas, bija Sudetijā pie Rumburgas, m. **Jēkabs Mežulis**: Heilstätte Bischofsgrün im Fichtelgebirge, Bayern (13a). 1691, 3

Radus meklē **Stanislavs Jurinenoks**: UNRRA Team 133, DP Camp, K-WK., D—70, Amberg, Opf., Bay. (13a). 1692

Edgaru Bērziņu no Kuldīgas un radus un paziņas meklē **Rūdolfs Zods**; **Ilgoni Šveicu**, 15. div. kaf., m. māte **Marija Šveica**; **Annu Sproģi**, dzim. Vichmani un **Zelmu Tidenbergu**, dzim. Sproģi, no Ventspils, m. **Irma Pampe**, dzim. Sproģe: DP Camp DU 766, Verbert, Rheinl. (22). 1695—7

Māsu Valiju Prūsi, dzim. Antropu, dz. 10. 30. 7., **Ansi Prūsi**, dz. 13. g., un **Edgaru Prūsi**, dz. 43. 2. 9., no Mārupes pag., meklē **Hermīne Ludriksone**: Latvian Camp, Flensburg-Mürwik (24). 1699

Dēlu Laimoni Ezergaili, dz. 23. 18. 11., no Kauguru pag. meklē **Jānis Ezergailis**; **Jūliju Krūmiņu** no Kalsnavas Daktiņiem, **Pēteri Blūmu** no Kalsnavas Rameļniem un **Jāni Kalniņu** no Kalsnavas Kapu Kalniņa, meklē **Pēteris Kalniņš**: Latvian DP Camp, Grosshabersdorf, Kr. Fürth, Bayern (13a). 1700/01

Radus meklē **Augusts Osis** no **Kārlu** pag.: Urbanstr. 179, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1506

Dēlu Jāni Bergu, dz. 24. 23. 6., no Skrundas Sīļiem, bija plkv. Briges 3. p. 4. btlj., meklē **Juris Bergs**: Langer Lohberg 6/8, Marienschule, Lübeck (24). 1509

Gaisasp. izpal. Juri Rīteri, dz. 27. 28. 6. Mālpils pag., pēd. z. no Ventspils apk. 45. 25. 3., FP L 08846 Lg Pa Berlin, meklē māte Luize Purviņa: DP Camp, „G" (Latvian), Auf der Schanz 5, Ingolstadt, Bayern (13b). 1611

Par 15. div. kar. **Raimondu Lugāviņu**, dz. 25. 1. 12. Rīgā, pēd. z. no darba rotas Polijā, Warthegau'a, meklē **Aleksandrs Bulgakovs** no Rīgas: DP Camp 24, Reppner üb. Lebenstedt, Braunschweig (20). 1613

Radus, draugus un paziņas meklē **Georgs Ļubočka** no Jelgavas, **Augusts Ice** no Rankas pag. un **Arnolds Antons** no Smiltenes pag.: DP Camp 3, Lahde/Weser, Westf. (21). 1431

„Latviešu Vēstneša" izdevējs un atbildīgais redaktors — Publisher and Editor-in-Chief: Viktors Baltkājis. Redakcijas kollēģija: Aleksandrs Balodis, Viktors Baltkājis un Arturs Tīlmanis. Redakcijas adrese: „Latviešu Vēstnesis" (Latvian News Bulletin), Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b).

„Latviešu Vēstneša" 2 mēnešu abonements ar piesūtīšanu maksā 8 markas, pusgada abonements — 20 marku. Atsevišķa numura cena 50 feniņu. Tuvinieku meklēšanas sludinājumi, publicējot vienreizēji, 3 markas un sludinājuma atkārtojums vēl 2 markas par meklējamo personu. Pārējie sludinājumi 2 markas par rindu. Pustreknā salinesim" no amerikāņu okupācijas joslas piesūtāmi ar pasta pārvedumu pēc adreses: „Latviešu Vēstnesis", Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b); no angļu joslas iemaksas piesūtāmas vai nu ierakstītās vēstulēs tieši izdevniecībai Dillingenā vai arī ar pasta naudas pārvedumu Lidijai Dravniecei, Latvian Camp „Frische Quelle", Hiddesen bei Detmold, Lippe (21), atsevišķi par to paziņojot izdevniecībai; no franču joslas iemaksas sūtāmas ierakstītās vēstulēs tieši izdevniecībai. Abonementi atjaunojami 2 nedēlas pirms to izbeigšanās. Maksājumus var nokārtot arī „Latviešu Vēstneša" pārstāvjiem, kuru vārdi un adreses publicēti laikrakstā. Par laikraksta savlaicīgu nesaņemšanu vai abonementa pārtraukšanu technisku iemeslu dēl izdevniecība atbildība neuzņemas. Neizlietotos manuskriptus autoriem nosūta atpakaļ, ja pielikta klāt sev pašam adresēta, ar vajadzīgām pastmarkām apmaksāta aploksne.

„Latviešu Vēstneša" pelņas tīro atlikumu izlieto latviešu bēgļu un kafavīru aprūpes vajadzībām.

Printed by Manz, Dillingen. — 11.000